MARINE BAND OF THE ROYAL NETHERLANDS NAVY

CONDUCTOR MAJOR ARJAN TIEN

CHANNEL CLASSICS
CCS 42019

WORTHWEILL ORIGINALS

MENDELSSOHN BEETHOVEN WEILL BRUCKNER HINDEMITH SCHÖNBERG STRAUSS

ARJAN TIEN

Arjan Tien, winner of the first prize “Rotary-Faller” at the competition of the International Conducting Master Class in La Chaux-de-Fonds – Switzerland 1997, performs in Europe, Asia, South America and Africa, and works with internationally established orchestras such as the Netherlands Radio Philharmonic, the Netherlands Symphony, the Arnhem Philharmonic, the North Netherlands Symphony, the South Netherlands Philharmonic, the Metropole Orchestra and the Residentie Orchestra; the Royal Bangkok Symphony, the WDR Funkhausorchester, the Bilkent Symphony and Antalya Symphony Orchestra, the Orchestre Symphonique Bienne, the Belgrade Philharmonic, the KwaZulu Natal Philharmonic, Johannesburg Philharmonic, Cape Town Philharmonic and the Chamber Orchestra of South Africa.

He served as the artistic director and principal conductor of the Magogo Chamber Orchestra from 2006 to 2012 putting together highly adventurous and innovative programs, including over sixty (world) premieres. From 2008 to 2016, he also was the principal conductor of the Atheneaum Chamber Orchestra at the Royal Conservatoire in The Hague.
In 2017 the Marine Band of the Royal Netherlands Navy has appointed maestro Tien as its principal conductor and music director.

Tien studied violin with Philipp Hirschhorn and viola with Ron Ephrat at the Utrecht Conservatory and obtained his diploma *with distinction*. From 1992 to 2005 he was a member of the Radio Philharmonic Orchestra, and he made his solo debut with the Salzburg Chamber Soloists in São Paulo and Vitória, Brazil. He studied conducting with George Hurst in the United Kingdom, with Roberto Benzi in France and Switzerland, and with Jean Fournet in the Netherlands.

He has been invited to conduct operas by Verdi, Puccini, Mascagni, Rossini, Donizetti, Mozart, Bizet, Purcell and Menotti etc. by opera houses such as the Dutch Touring Opera, Opera South, Opera Spanga, the Wermland Opera Sweden, and serves as the artistic adviser to the Gauteng Opera.

Arjan Tien has frequently been recorded by labels such as Decca Records, Universal Music, Sony BMG – Heita Records and Brilliant Classics in a wide range of repertoire. Musicians and critics alike appreciate his interpretations for their warmth, energy and sensitivity, and he is widely considered to be one of the most versatile conductors of his generation.

Maestro Tien is professor of orchestral conducting at the Maastricht Conservatoire.

Arjan Tien (photo Gerard Woittiez)

Marine Band of the Royal Netherlands Navy *(photo Louis Meulstee)*

MARINE BAND OF THE ROYAL NETHERLANDS NAVY

As early as the 17th century in the days of Fleet Admiral Michiel de Ruyter, one of the initiators of the Netherlands Marine Corps, music has played an important role in the navy. Commands were initially passed on aboard the ships and barracks ashore with various drums, bugles and fifes calls and music was often made during the long voyages.

Transforming from ships' bands and ensembles into a land-based full sized orchestra ashore, the Marine Band turned into the all-round musical ambassador of the Royal Netherlands Navy.

Since 1945 this band navigates from solemn and special national occasions to a wide range of international performances and is known for her versatility and interpretation of a widely varying repertoire, illustrating the motto of the Marine Corps: *Qua Patet Orbis*, 'As far as the world extends'.

From military marching formation, intimate accompanying ensemble, extended big band and classic symphonic wind band to a stunning cover band; no music style is absent from the enormous repertoire. Composers originating from present-day Germany and Austria have been chosen for the sequel production to the CD Rimsky&Co Originals with Russian repertoire. The bond between these countries is strong; concerts are given regularly and international military music festivals are participated in. Besides, in 2018, the Marine Band played before both the Federal President of Germany as well as the President of the Republic of Austria during their official visit to Royal Highness King Willem-Alexander.

Translation Beatrix Pratley

WORTHWEILL ORIGINALS

Embarking on a series of recordings of classical originals for symphonic wind band is an adventurous quest. We decided to compile German-Austrian gems on this second album, illustrating the development and expansion of the symphonic wind band of nearly one and a half century: from Beethoven (1810) to Hindemith (1951).

Richard Strauss composed "Variationen über 'Wilhelm von Oranien'" in 1892. The former principal conductor of the Marine Band of the Royal Netherlands Navy, major Pieter Jansen, rediscovered this work in the archives of the Royal House of the Netherlands in 1999. It became our National Anthem in 1932, but the melody dates back to at least 1572. Another work on this CD that was published only twenty years ago is the beautiful, but virtuosic Nocturne by Felix Mendelssohn Bartholdy. For this recording we have substituted the rare 'bass-horn' with an original ophicleide from the 19th century, played and owned by sergeant Harm Vuijk.

Two marches by composers no less than Beethoven and Bruckner should naturally be included on a recording by a military band, representing a different and lesser-known part of their repertoire.

We conclude our journey with three twentieth century German-Austrian giants: Paul Hindemith, Arnold Schönberg and Kurt Weill. Interestingly, their works on this album were all composed in the United States, where all three of them spent time during the course of their careers.

Arjan Tien

A hornist's son and the Dutch Wilhelmus

Of the seven composers featured on this recording, the real champion of band and march music is Richard Strauss. As his mother recalled: 'If the little Richard heard a violin he had to cry, but if his father played the horn he always started laughing.' Later on Strauss himself wrote about his father Franz, who was first hornist in the royal court orchestra in Munich: 'Nobody could play the horn solos in *Tristan* and *Die Meistersinger* with such inspiration as he did. He had a wonderful, large sound.' So it is hardly surprising that the young composer wrote his first concerto for the familiar instrument at the early age of eighteen: the Horn Concerto no. 1, a pleasant mixture of Mozart and Brahms, which he dedicated to his father. Richard Strauss devoted much of his talent to music for concert bands and winds, as his various marches, fanfares and festive pieces go to illustrate.

The Variations on 'Wilhelm von Oranien' are a well-kept secret. Strauss originally wrote them in 1892 on the occasion of the 50th wedding anniversary of Princess Sophie van Oranje Nassau and Karel Alexander, Hereditary Grand Duke of Saxe-Weimar-Eisenach. After her marriage, Sophie, daughter of King Willem II of the Netherlands, resided in Weimar, where the jubilee was celebrated on a grand scale. The music composed for the occasion by the twenty-eight-year-old Strauss was never published and belonged exclusively to the repertoire of the Band of the 'Königlich Bayerisches Infanterie-Leib-Regiment'. Only later did the Dutch Royal Military Band acquire a copy, and to mark the 25th anniversary of Queen Wilhelmina's reign in 1923 the variations were performed during festivities at De Ruygenhoek, the Queen's villa nearby The Hague. After the musical homage the Queen was presented with the handwritten score. In 1999, during the preparations for the exhibition 'Music and the House of Orange' this edition was recovered in the archives of the Royal Family by former Director of Music Major Pieter Jansen.

A forgotten march by Beethoven

Like Mendelssohn's *Nocturno*, the March WoO 20 (1810) by Ludwig van Beethoven was not published during the composer's lifetime. It is one of three marches that he offered to his publisher in vain in 1822. Peters was not convinced by the pieces, so the March remained unpublished until Breitkopf & Härtel of Leipzig issued their complete Beethoven edition in 1888. That was seventy-eight years after it had been played in the open air on 25 August 1810, during a tour in honour of

Harm Vuijk plays the 'ophicleide'
(photo Bart van Tienen)

Empress Maria Ludovika, at Laxenburg Castle, twenty kilometres south of Vienna.

Mendelssohn and the bass horn
An absolute rarity on this album is the *Nocturno* in C major opus 24, written by Felix Mendelssohn at the age of fifteen and published only twenty years ago. It was during one of his many trips with his father, this time to Bad Doberan on the Baltic Sea in July 1824, that Mendelssohn was so impressed by the bass horn in the Kurhaus wind band that he gave the originally English instrument a place in his *Nocturno* for eleven wind instruments. The bass horn part is played on this recording on the ophicleide, an instrument developed in 1817 which Mendelssohn also employed in his *Midsummer Night's Dream*.

Bruckner says thank you with a march
After many years' experience as an organist in Linz, and the production of a considerable amount of church music, around 1860 Anton Bruckner moved tentatively towards the field of instrumental music. From 1863 he devoted himself to his famous symphonic projects, commencing with a 'zero' symphony which was shelved until his late years, and then a First Symphony. While working on the latter Bruckner also produced a piece unique in his oeuvre, the March in E flat major WAB 116, written in Linz on 12 August 1865. It was an occasional work for the 'Militär-Kapelle der Jäger-Truppe', in thanks for the band's participation in performances of two of his compositions, the festive cantata *Preiset den Herrn* and *Germanenzug*.

Hindemith and the jazzy saxophones
Paul Hindemith was the leading German composer of his generation and a key figure in western musical life between the two world wars. He is considered a representative of neo-classicism, though in his early years he also wrote music in a romantic vein; more importantly, in his twenties and thirties, as a man of the avant-garde and the *Bürger-schreck* (enfant terrible), Hindemith gave his audiences something to think about with his hair-raising dissonances and machine-like rhythms - just as Stravinsky, Prokofiev and Shostakovich did in the same period. The post-war generation, however, viewed the neo-Baroque craftsman, as Hindemith described himself, as a conservative. In the early 1920s he had come to prominence as a composer at festivals in Donaueschingen, Salzburg and Venice, as a result of which he was appointed to teach composition at the Berliner Hochschule für Musik in 1927. But

the rise to power of the Nazis put an end to his work and the performance of his music. His two 'crimes' were the composition of 'degenerate', progressive music, and, in his private life, contact with Jews. Hindemith consequently emigrated via Switzerland to the USA in 1939, where, among other things, he held a professorship at Yale University until 1953. From that year he taught music theory at the University of Zurich. Hindemith died in 1963 in Frankfurt am Main, the city of his radical younger years.

While still in the USA, and in response to a commission from the United States Army Band 'Pershing's Own', Hindemith composed his *Symphony in B flat major* for concert band in 1951, no less than twenty-five years after his *Konzertmusik für Blasorchester* opus 41. When he was invited as a guest conductor by the US Army Band, Hindemith proposed, in view of the lack of good original music for wind band, to bring along 'a little piece'. To everyone's surprise it turned out to be this substantial symphony. The premiere, conducted by the composer, took place on 5 April 1951 in Washington D.C.. Unlike European military bands, the US Army Band included a large number of saxophones, of which Hindemith made eager use. The three-movement work includes many jazzy winks at the composer's period as a German enfant terrible in the 1920s, but Hindemith remains the incredibly versatile professional, creating an amalgam of Baroque counterpoint, brass chorales, classical architecture, contemporary dissonance and cool irony à la Kurt Weill.

Revolutionary emigrant writes a repertoire piece

The second emigrant to the USA on this recording is Arnold Schönberg. He is so strongly associated with the twelve-note system which overturned classical composition at the time of the First World War that one almost forgets just how versatile his oeuvre really is. Schönberg may have been a child of the romantic era, but he was unsurpassed in his ability to target and undermine that same romanticism. And he did all this primarily as an autodidact. One of his mottoes, however, was 'a lot of good music can still be written in C major.' When antisemitism spread through Europe in the 1930s Schönberg was forced to emigrate to the USA, and consequently to bid farewell to the experimental climate of Vienna – which for the rest was a conservative bulwark – and to abandon his position as teacher of composition in Berlin. After a stay in Barcelona he settled first in Boston and later, for health reasons, in the milder climate of Los Angeles, where he took up a professorship at the University of California in 1936, and where he was to remain with his family until his death. It was here that a sort of reconciliation took place between Schönberg, tonality, and the romantic tradition. This is well illustrated by the *Theme and Variations for Wind Band* opus 43a from 1943, which he composed on the request of his American publisher Gustav Schirmer. Carl Engel, at that time head of the company, said that the large number of wind bands had a positive influence on the popularity of music in the USA, but that there was insufficient good, original music for them. So he asked Schönberg to come up with a piece that would satisfy conductors, a work with as many different characters and moods as possible. But the variations proved to be too ambitious for High School bands, and so Schönberg created an orchestral version, which was premiered by the Boston Symphony Orchestra under Serge Koussevitzky in 1944. Nonetheless the original version was first performed two years later by the Goldman Band under its leader Richard Franko Goldman. Since then it has become a standard work in wind band repertoire.

The little Three-Penny-Opera for wind instruments

Among European audiences Kurt Weill is best known for his *Dreigroschenoper* (1928), a beggar's opera to a text by Berthold Brecht. It is a modernised version of John Gay's Beggar's Opera, first produced in London in 1728. The *Dreigroschenoper* is one of a number of social-critical theatrical pieces with which the duo Brecht and Weill mercilessly attacked politicians and their corrupt practices in the period 1920-30. After one of his operas was called off by the Nazis in 1933, Weill emigrated to Paris and later to the USA, where he enjoyed success as a Broadway musical composer. The *Dreigroschenoper* became legendary through the flamboyant and sneering singer Lotte Lehmann, who was married to the composer. The present recording features a textless suite of eight movements for concert band, which Weill was requested to compile a year after the premiere.

The ensemble is enlarged with piano, guitar, banjo and bandoneon.

Clemens Romijn

Translation Stephen Taylor

WORTHWEILL ORIGINALS

Het is een avontuurlijke zoektocht om een serie met klassieke originele en oorspronkelijke werken voor harmonie orkest samen te mogen stellen. Voor de tweede editie in deze serie is gekozen voor Duits-Oostenrijkse parels die de ontwikkeling en uitbreiding van het symfonische blaasorkest illustreren gedurende bijna anderhalve eeuw: van Beethoven (1810) tot Hindemith (1951).

Richard Strauss componeerde zijn Variationen über 'Wilhelm von Oranien' in 1892. De vroegere chef dirigent van de Marinierskapel der Koninklijke Marine, majoor Pieter Jansen, herontdekte dit werk in de archieven van het Koninklijk Huis in 1999. Het werd pas in 1932 ons nationale volkslied, maar melodie en tekst zijn terug te voeren tot zeker 1572. Een ander werk op deze CD dat ook pas zo'n twintig jaar geleden werd gepubliceerd, is de mooie en virtuoze Nocturne van Felix Mendelssohn Bartholdy uit 1826. Voor deze opname werd de in onbruik geraakte 'bashoorn' vervangen door een originele ophicleïde uit de 19e eeuw, bespeeld door, en eigendom van sergeant Harm Vuijk.

Twee marsen gecomponeerd door niemand minder dan Beethoven en Bruckner mogen in dit kader natuurlijk niet ontbreken op een CD van een militair orkest, waarmee een heel ander aspect en minder bekend deel van het oeuvre van deze componisten wordt belicht.

We besluiten onze reis met drie grote componisten uit de twintigste eeuw: Paul Hindemith, Arnold Schönberg en Kurt Weill. Deze werken van dit drietal werden alle drie gecomponeerd tijdens hun verblijf in de Verenigde Staten. Kurt Weill bewerkte zelf zijn Dreigroschen Opera tot een suite voor een, uitgedund harmonie orkest. Schönberg schreef zijn Thema en Variaties voor harmonieorkest en bewerkte het daarna ook voor symfonieorkest en Hindemith schreef zijn zeer virtuoze Symfonie, hij sprak zelf over "een stukje muziek", in 1951 voor het Amerikaanse militaire orkest "Pershing's Own", en dirigeerde zelf de première.

Arjan Tien

Hoornistenzoon en het WIlhelmus

Kampioen harmonie- en marsmuziek van de zeven componisten op deze cd is Richard Strauss. Zijn moeder herinnerde zich: 'Als de kleine Richard een viool hoorde, dan moest hij huilen, maar als zijn vader hoorn speelde, dan begon hij altijd te lachen.' En Strauss zelf herinnerde zich later over zijn vader Franz Strauss, eerste hoornist van het koninklijk hoforkest in München: 'Niemand kon de hoornsolo's in *Tristan* en *Die Meistersinger* zo bezield voordragen als hij. Hij bezat een heerlijke grote toon.' Geen wonder dat de jonge componist op zijn achttiende zijn eerste concert schreef voor het vertrouwde instrument, het *Hoornconcert nr.1*, een mooie mix van Mozart en Brahms en opgedragen aan zijn vader. Richard Strauss gaf veel van zijn talent aan muziek voor harmonieorkest en blazers, zo getuigen zijn diverse marsen, fanfares en feestmuzieken.

Een goed bewaard geheim zijn de *Variationen über 'Wilhelm von Oranien'*. Oorspronkelijk schreef Strauss dit werk in 1892 ter gelegenheid van het 50-jarige huwelijk van prinses Sophie en Karel Alexander, groothertog van Saksen-Weimar-Eisenach. Sophie, een dochter van koning Willem II bracht haar leven sinds haar huwelijk in Weimar door, waar het jubileum groots werd gevierd. De muziek die Strauss op zijn achtentwintigste voor de gelegenheid schreef verscheen nooit in druk en stond alleen op het repertoire van de kapel van het 'Königlich Bayerisches Infanterie-Leib-Regiment'. De Nederlandse Koninklijke Militaire Kapel verwierf later een afschrift ervan en voerde in 1923 ter gelegenheid van het 25-jarig regeringsjubileum van koningin Wilhelmina de variaties uit tijdens de feestelijkheden bij De Ruygenhoek, de residentie van de koningin in Scheveningen. Na afloop van de muzikale hulde nam de koningin de handgeschreven partituur in ontvangst. Deze uitgave werd in 1999 tijdens voorbereidingen van de tentoonstelling 'Oranje en de muziek' in het archief van het Koninklijk Huis teruggevonden door voormalig chef-dirigent Majoor Pieter Jansen.

Een vergeten mars van Beethoven

Net als de *Nocturno* van Mendelssohn werd ook de *Mars WoO 20* uit 1810 van Ludwig van Beethoven niet uitgegeven tijdens het leven van de componist. Ze behoorde tot een drietal van marsen die hij in 1822 tevergeefs aan zijn uitgever aanbood ter publicatie. Maar Peters zag er geen brood in, zodat het tot de complete Beethoven-uitgave van Breitkopf & Härtel in Leipzig uit 1888 duurde eer de Mars

Recording session (photo Bart van Tienen)

het licht zag. Dat was achtenzeventig jaar nadat ze geklonken had in de open lucht op 25 augustus 1810 bij een toernooi ter ere van keizerin Maria Ludovika op slot Laxenburg, twintig kilometer ten zuiden van Wenen.

Mendelssohn en de bashoorn

Een absolute zeldzaamheid op dit album is de *Nocturno in C* opus 24 die Felix Mendelssohn op zijn vijftiende schreef en die pas twintig jaar geleden werd uitgegeven. Het was tijdens een van de vele reizen met zijn vader, ditmaal naar Bad Doberan aan de Oostzee in juli 1824, dat Mendelssohn zo onder de indruk raakte van de bashoorn van de blaaskapel van het Kurhaus, dat hij het uit Engeland overgekomen instrument een plek gaf in zijn *Nocturno* voor 11 blazers. Op deze opname klinkt de partij van de bashoorn op ophicleïde, een in 1817 ontwikkeld instrument dat ook door Mendelssohn in zijn *Ein Sommernachtstraum* gebruikt werd.

Bruckner bedankt met een mars

Na jarenlange ervaring als organist in Linz en een fikse lijst van kerkmuziek achter de rug wilde Anton Bruckner rond 1860 voorzichtig het terrein van de instrumentale muziek betreden. Vanaf 1863 wijdde hij zich aan zijn befaamde symfonieprojecten, met een 'nulde' die tot in Bruckners late jaren op de plank bleef liggen, en een Eerste symfonie. In de tijd dat hij die componeerde schreef hij ook een voor hem uniek werk, de *Mars in Es* WAB 116, op 12 in augustus 1865 in zijn woonplaats Linz. Het was een gelegenheidswerk bestemd voor de 'Militär-Kapelle der Jäger-Truppe', als dank voor de deelname aan uitvoeringen van twee van zijn werken, de feestelijke cantate *Preiset den Herrn* en *Germanenzug*.

Hindemith en de jazzy saxofoons

Paul Hindemith was de meest prominente Duitse componist van zijn generatie en een van de centrale figuren uit het westerse muziekleven tussen de twee wereldoorlogen. Hij geldt als een vertegenwoordiger van het neoclassicisme, ook al componeerde hij in zijn jonge jaren romantisch getinte muziek en joeg hij als twintiger en dertiger zijn publiek de stuipen op het lijf door ijzingwekkende dissonanten en machinale ritmiek. Eigenlijk net zoals Stravinsky, Prokofjev en Sjostakovitsj dat in dezelfde tijd ook deden. Maar man van de avant-garde en de 'Bürgerschreck' was Hindemith in de jaren 1920 en 1930. Want de naoorlogse generatie zag de neobarokke ambachtsman zoals Hindemith zichzelf noemde als conservatief. Begin jaren

twintig maakte Hindemith naam als markant componist tijdens festivals in Donaueschingen, Salzburg en Venetië. Met als gevolg dat hij in 1927 werd benoemd tot leraar compositie aan de Berliner Hochschule für Musik. De opkomst van het nazi-regime maakte echter een eind aan zijn activiteiten en uitvoeringen van zijn muziek. Zijn twee 'misdaden' waren: het componeren van 'ontaarde' progressieve muziek en, in de privé sfeer, de omgang met joden. Daarom week Hindemith in 1939 via Zwitserland uit naar de Verenigde Staten, waar hij tot 1953 onder meer werkzaam was als professor aan de Yale University. Vanaf 1953 was hij docent muziektheorie aan de Universiteit van Zürich. Hindemith overleed in 1963 in Frankfurt am Main, de stad van zijn vrijgevochten jeugdjaren.

In 1951 werd Hindemith uitgenodigd om als gastdirigent de United States Army Band 'Pershing's Own' te leiden. Hierop stelde hij voor om, bij gebrek aan goede originele composities voor blaasorkest, zelf 'een stukje muziek' mee te nemen. Tot ieders verrassing bleek dit de omvangrijke *Symfonie in Bes voor harmonieorkest* te zijn, nota bene vijfentwintig jaar na zijn *Konzertmusik für Blasorchester* opus 41 gecomponeerd. Op 5 april 1951 leidde Hindemith de première in Washington D.C. Anders dan Europese militaire kapellen had de US Army Band een groot aantal saxofoons in zijn gelederen, waarvan Hindemith gretig gebruik maakte. In dit driedelige werk maakt hij veelvuldig jazzy knipogen naar zijn tijd als Duits enfant terrible in de jaren 1920, maar blijft hij de onwaarschijnlijk veelzijdige vakman die barok contrapunt, koperkoralen, klassieke architectuur, eigentijdse dissonanten en Kurt Weill-achtige koele ironie met elkaar verbindt.

Revolutionaire emigrant schrijft repertoirestuk

De tweede emigrant naar de VS op deze opname is Arnold Schönberg. Hij wordt zo sterk geassocieerd met het twaalftoonsysteem dat het klassieke componeren op d e helling zette rond de Eerste Wereldoorlog, dat haast vergeten wordt hoe veelzijdig zijn oeuvre eigenlijk is. Schönberg was een kind van de romantiek, maar wist ook als geen ander die romantiek op de korrel te nemen en te ondergraven. En dat alles voornamelijk als autodidact. Toch was een van zijn motto's: 'Er kan nog steeds veel goede muziek geschreven worden in C-groot.' Toen het antisemitisme in de jaren 1930 zijn opmars door Europa maakte, werd Schönberg gedwongen naar Amerika te emigreren. Dat betekende vaarwel aan het experimentele

Recording session *(photo Cor Knegjens)*

Recording room, Jared Sacks (left) and Arjan Tien (right) *(photo Bart van Tienen)*

klimaat in het overigens conservatieve Wenen en ook afscheid van zijn baan als docent compositie in Berlijn. Na een verblijf in Barcelona vestigde hij zich eerst in Boston, maar later vanwege zijn gezondheid naar het mildere klimaat van Los Angeles waar hij in 1936 een professoraat aan de University of California aanvaardde en waar hij met zijn familie tot zijn dood zou blijven. Hier kwam bij Schönberg ook een soort verzoening met tonaliteit en de romantische traditie tot stand. Dat is goed te beluisteren in de *Theme and Variations for Wind Band* opus 43a uit 1943, dat Schönberg schreef op verzoek van zijn Amerikaanse uitgever Gustav Schirmer. Carl Engel, destijds het hoofd van de uitgeverij zei dat het groot aantal blaasorkesten een goede invloed had op de liefde voor muziek in de VS, maar dat er te weinig goede originele muziek voor bestond. Daarom vroeg hij Schönberg om een stuk dat de dirigenten tevreden zou stellen, één met zoveel mogelijk verschillende karakters en sferen. Omdat de variaties te hoog gegrepen bleken voor de High School Bands schreef Schönberg een orkestversie, die in première ging door het Boston Symphony Orchestra onder Serge Koussevitzky in 1944. Twee jaar later werd de originele versie alsnog ten doop gehouden door de Goldman Band onder zijn leider, Richard Franko Goldman. Sindsdien is het een repertoirestuk uit de blaasmuziek geworden.

De kleine Driestuiversopera voor blazers

Kurt Weill is bij het publiek in Europa vooral bekend geworden door zijn *Dreigroschenoper* (1928), de Drie-stuivers-opera op een tekst van Berthold Brecht. Het is een gemoderniseerde versie van de *Beggar's Opera* van John Gay die in 1728 in Londen op de planken kwam. De *Dreigroschenoper* is een van de sociaal kritische theaterwerken waarmee het duo in de jaren 1920-30 de heersende politici en hun corruptie genadeloos op de korrel namen. Nadat in 1933 een van zijn opera's door de nazi's afgelast werd, emigreerde Weill naar Parijs en later naar de Verenigde Staten, waar hij een succesvolle musicalcomponist werd op Broadway. Legendarisch werd de *Dreigroschenoper* door de zwierige en snerende zangeres Lotte Lehmann, de echtgenote van de componist. Hier is een woordloze suite van acht delen voor harmonieorkest te horen, die Weill op verzoek samenstelde een jaar na de première. Het ensemble is uitgebreid met piano, gitaar, banjo en bandoneon.

Clemens Romijn

MUSICIANS ON THIS RECORDING

flute	Magda van der Kooi, Barbara Strijbos, Bart van Tienen (piccolo)
oboe	*Alexander van Eerdewijk, Wouter van den Broek (cor anglais)
clarinet	Bas van der Sterren (concert-master), Ilse Jongen, Linda Schellingerhout, Daan Kuiper, Roger Palmen (E flat clarinet), Marlou van der Schoot-Vogelaar, Joep Hoefsloot (alto clarinet), Léon Zwijgers, Madeleine den Braven, Joris Lumeij, Peter Bongaerts, *Oda Nuij, *Lena la Mela, *Tom Wolfs (E flat clarinet), Robin Loff (bass clarinet)
bassoon	Tamara Smits, Nadine van de Merwe
saxophone	Jean-Pierre Cnoops (alto), René Hendrickx (alto), Sander Looymans (tenor), Wout Claessens (baritone)
french horn	Arjan van de Merwe, Irene Schippers-Kruik, Sebastiaan Hettema, Harry Stens
euphonium	Renato Meli, Robbert Vos, Rodin Rosendahl
trumpet/ cornet	Jeroen Schippers, Monique de Rooij, Olaf Schipper, Max Schrader
flugelhorn	Bram Hartwig, *Anneke Romeijn, *Ferdi Seelbach, *Romano Diederen, *Marc Busscher
trombone	Frank Kramer, *Luc Scholtes, Rommert Groenhof (bass trombone)
tuba	Hans de Wilde, Harm Vuijk *(ophicleide)*, Stefan Knuijt
double bass	Laurens Knoop
percussion	Richard Dols, Sander Simons, Ronald Boumans
piano	Ron Cuijpers (percussion)
guitar/banjo	*Rick Kostelijk
bandoneon	*Simone van der Weerden

*guestplayer on some tracks

PREVIOUS RECORDING

Rimsky & Co Originals
Rimsky-Korsakov, Stravinsky, Prokofiev, Shostakovich a.o.
Marine Band of the Royal Netherlands Navy / Soloists of the Royal Concert-gebouw Orchestra
Conductor: Major Arjan Tien
CCS 40818

Astonishing clarity of sound and texture thanks both to a crack ensemble and the superb recording. Brilliant, effervescent discoveries.

BBC MUSIC MAGAZINE [5 STARS]

This is a tremendous album (...) marvellously entertaining Russian music (...) in state-of-the-art sound. (...) the tempi always seem exactly right and the playing is wonderfully alive (...) there is a real sense of enjoyment. Sound: (...) there is exceptional depth (...) Clarity and definition are exemplary, so even in climaxes you can hear every line, without any loss of weight (...) the overall impression is one of exceptional brilliance.

AUDIOPHILE MAG ITALY (5 STARS)

This is a delight to the ear. (...) This is an album I can enjoy almost every day—especially when I'm able to turn up the volume.

STEREOPHILE RECORD TO DIE FOR

Production
Channel Classics Records bv
Producer, recording engineer
Jared Sacks
Editing, Mastering
Jared Sacks
Cover design
Ad van der Kouwe, Manifesta, Rotterdam
Liner notes
Clemens Romijn
Recording location
MCO, Studio 1, Hilversum
Recording dates
27-30 November 2018

Marine Band of the Royal Netherlands Navy
[Marinierskapel der Koninklijke Marine]
Managing Director
Major Albert Doosjen
Organization, planning, acquisition
Captain Cor Knegjens
Tekst suggestions, advice
Bart van Tienen

Technical information
Microphones
Bruel & Kjaer 4006, Schoeps
Digital converter
Horus/Merging Technologies (DSD256)
Pyramix Workstation/Merging Technologies
Speakers
Audio Lab, Holland
Amplifiers
van Medevoort, Holland
Mixing board
Rens Heijnis, custom design

Mastering Room
Speakers
Grimm LS1
Cables
Van den Hul*

*exclusive use of Van den Hul 3T cables

July 2019

Dear Sir / Madam,

Thank you for purchasing *'Worthweill Originals'*! I hope you are enjoying the recording. Keep an eye out for future releases with the Marine Band of the Royal Netherlands Navy.

For a 25% Discount coupon code I invite you to sign up at our new website via this page:
channelclassics.com/welcome

On the website you will find the complete catalogue of the 400+ recordings that I made over the past 29 years with the Channel Family of Artists including Rachel Podger, Florilegium, Iván Fischer, Budapest Festival Orchestra, Holland Baroque, Rosanne Philippens, Amsterdam Sinfonietta, Ragazze Quartet and many others.

Best wishes,
Jared Sacks
Founder, Producer, Engineer at Channel Classics Records

MARINE BAND OF THE ROYAL NETHERLANDS NAVY
CONDUCTOR MAJOR ARJAN TIEN

RICHARD STRAUSS (1864-1949)

1 **VARIATIONS ON 'WILHELM VON ORANIEN'** 5.03

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)

2 **MARCH IN C MAJOR FOR MILITARY BAND, WoO 20** 4.13

FELIX MENDELSSOHN BARTHOLDY (1809-1847)

3 **NOCTURNO IN C, OPUS 24** 9.16

ANTON BRUCKNER (1824-1896)

4 **MILITARY MARCH IN E-FLAT MAJOR, WAB 116** 2.59

PAUL HINDEMITH (1895-1963)

SYMPHONY IN B FLAT FOR CONCERT BAND

5 Moderately fast, with vigor 6.33
6 Andantino grazioso – Fast and gay 5.13
7 Fugue 4.38

ARNOLD SCHÖNBERG (1874–1951)

8 **THEME AND VARIATIONS FOR WIND BAND, OPUS 43A**
Theme – 7 Variations – Finale 12.10

KURT WEILL (1900-1950)

LITTLE THREE-PENNY-OPERA FOR SYMPHONIC WINDS

9 Overture 3.52
10 Ballad of Mack the Knife 2.01
11 Instead-of Song 2.00
12 Ballad of the Easy Life 2.52
13 Pollys Lied 2.35
14 Tango-Ballade 2.36
15 Army Song 2.44
16 Dreigroschen-Finale 4.47

total time: 72.29

WORTHWEILL ORIGINALS

MENDELSSOHN BEETHOVEN WEILL BRUCKNER HINDEMITH SCHÖNBERG STRAUSS